

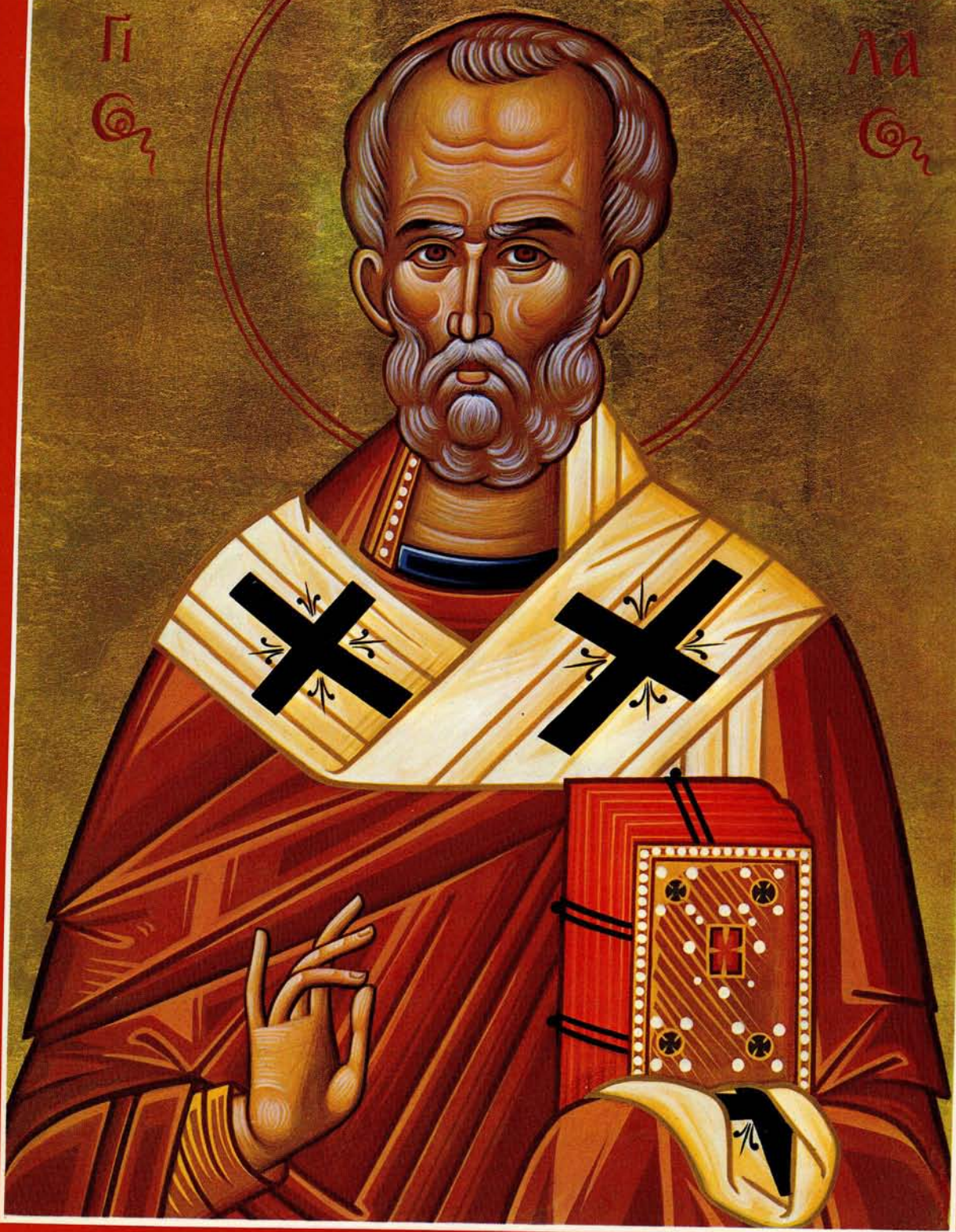
Ἀπολυτίκιο
Ἦχος δ'.

Κανόνα Πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος,
ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ
σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια διὰ τοῦτο ἐκτί-
σω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ
πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἘΓουριώτα

Ο
Π
Ω

ΝΙΚΟ
ΛΑ
Ω

ει ρα δω

Ο Άγιος Νικόλαος συντρίβει τὰ εἰδῶλα. Σήμερα οἱ προκαθήμενοι τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀκολουθοῦντες τὸν πάπαν & τὸν προτεσταντισμὸν, ἀποδέχονται ἐμμέσως καὶ τὴν δαιμονοθησκείαν τῶν εἰδῶλων, ἐφόσον ἀναγνωρίζουν ἰσοτίμως ὅλας τὰς θρησκείας. Ἐν Ἑλλάδι ὁ Χριστόδουλος ὑμνεῖ τὴν Ὀλυμπιάδα πού ἔχει εἰδωλολατρικά κατάλοιπα!

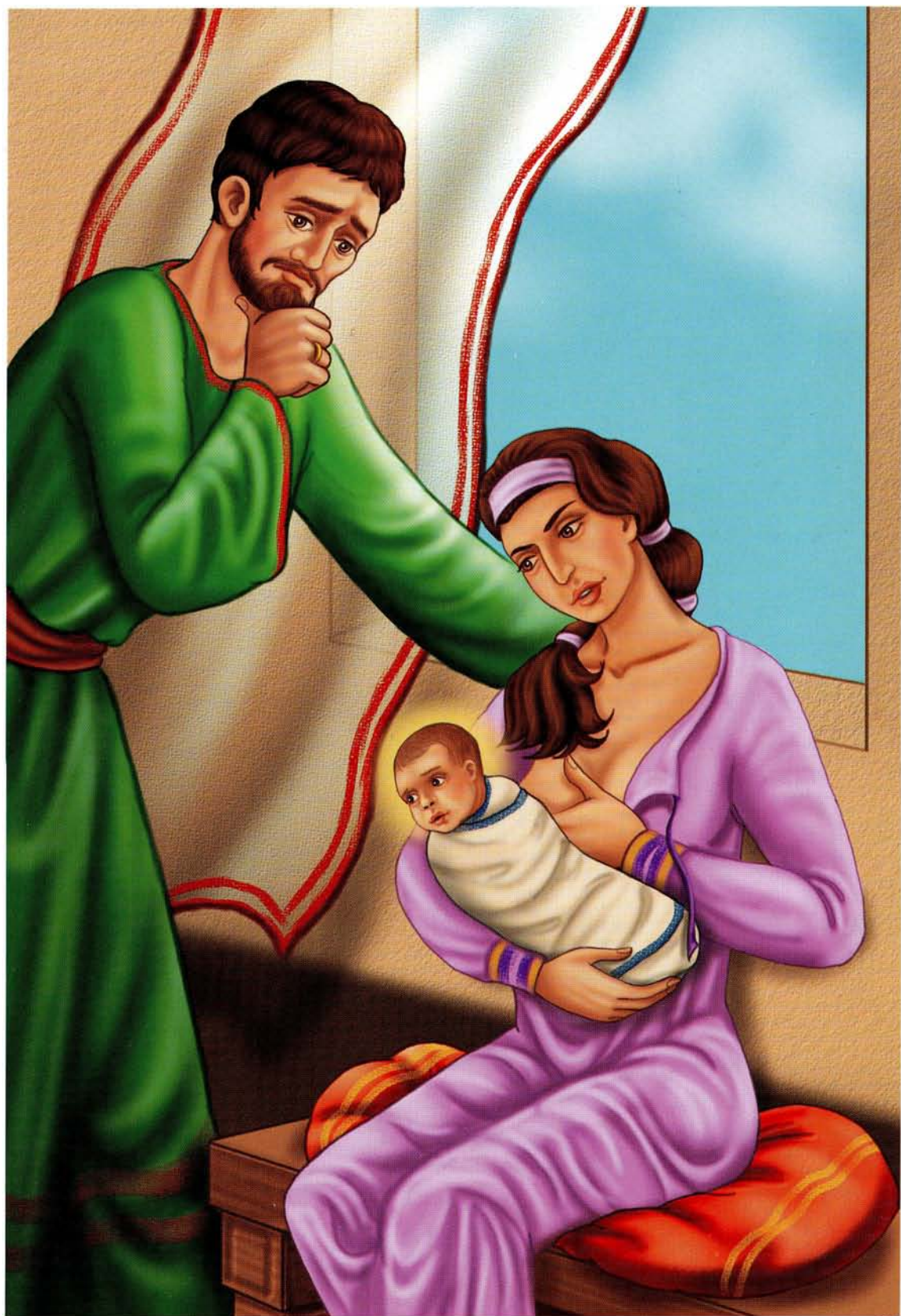

Ο Άγιος Νικόλαος ἀνασταίνει τὸν νεκρὸν ναῦτην ἐπὶ τοῦ πλοίου. (Ἀμφότεραι αἱ Ἰ. Εἰκόναι ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς Ἰ. Μ. Γρηγορίου ἀγ. Ὅρους «Οἱ τοιχογραφίαι τοῦ καθολικοῦ» ἀγ. Ὅρος 1998)

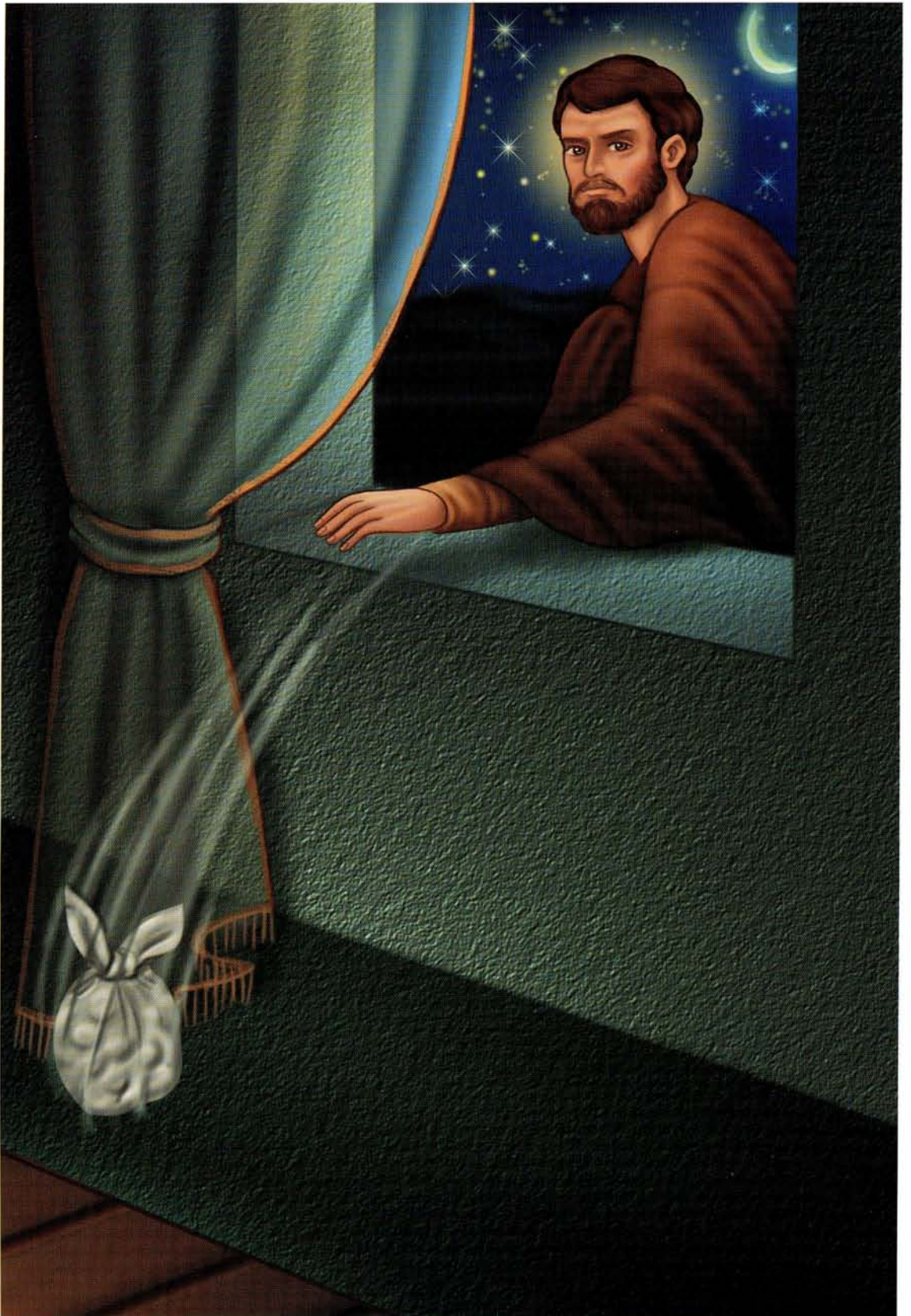
Ὁ Ἅγιος Νικόλαος

Ο Ἅγιος Νικόλαος γεννήθηκε καί μεγάλωσε στή Μικρά Ἀσία καί συγκεκριμένα στά Πάταρα τῆς Λυκίας, περίπου τό 250 μ.Χ. Ἀπό βρέφος ἀκόμη φάνηκε πόσο μέγανος ἐπρόκειτο νά ἀναδειχθεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία μας, καθώς ἀρνιόταν νά θηλάσει ἀπό τή μητέρα του τίς ἡμέρες νηστείας, ἐνῶ τίς ὑπόλοιπες μέρες τρεφόταν κανονικά. Οἱ γονεῖς του ἦταν εὐποροὶ μά ζοῦσαν μέ ἀπλότητα καί σύνεση. Ὁ Νικόλαος, ὅσο μεγάλωνε, ἀπέφευγε νά παίξει μέ τά παιδιά τῆς ἡλικίας του καί προτιμοῦσε νά συζητᾶ μέ τούς μεγάλους ὠφέλιμα λόγια, νά μελετᾶ ἱερά κείμενα ἢ νά προσεύχεται στόν Θεό. Ὅμως σύντομα οἱ γονεῖς του πέθαναν, ἀφήνοντας ὀρφανό τόν μικρό μοναχογιό τους, τόν ὁποῖο ἀνέλαβε νά ἀναθρέψει ὁ εὐσεβῆς θεῖος του, πού ἦταν Ἀρχιερέας καί ὀνομαζόταν Νικόλαος. Ὅσο περνοῦσαν τά χρόνια ὁ Ἅγιος ἀποκτοῦσε θεῖα χαρίσματα, ὅπως τήν ἐγκράτεια, τή σωφροσύνη, τήν πραότητα καί τή θερμή πίστη. Μόλις ἐνηλικιώθηκε, πούλησε τή μεγάλη περιουσία του καί μοίρασε τά χρήματα στούς φτωχοῦς. Τότε ὁ θεῖος του, βλέποντας τήν ἐνάρετη ζωή τοῦ ἀνηψιοῦ του, τόν χειροτόνησε ἱερέα καί φωτισμένος ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, εἶπε μέ διορατικότητα:

-Αὐτός ὁ νέος πού σήμερα χειροτονεῖται ἱερέας, σύντομα θά χειροτονηθεῖ καί Ἱεράρχης, θά παρηγορήσει πολλούς ἀνθρώπους καί θά σώσει πολλές ψυχές!

Εκείνη τήν ἐποχή, ζοῦσε ἕνας πλούσιος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶχε τρεῖς κόρες. Αὐτός ἦταν ἄσωτος καί ξόδευε τήν περιουσία του γιά νά καλοπερνᾶ, γι' αὐτό σύντομα τελείωσε καί δέν τοῦ ἔφτανε οὔτε γιά τήν καθημερινή του τροφή. Τότε ἀποφάσισε νά κλείσει τίς κόρες του σέ πορνεῖο, γιά νά κερδίζει μέ αὐτό τόν τρόπο χρήματα καί νά ζεῖ πάλι ἄφρονα. Μόλις τό ἔμαθε αὐτό ὁ Ἅγιος Νικόλαος, λυπήθηκε πολύ καί θέλησε νά γλυτώσει τίς τρεῖς κόρες ἀπό τήν ἀμαρτία καί τή διαφθορά. Ἔτσι ἔδωσε σέ ἕνα μαντήλι τριακόσια χρυσά νομίσματα καί ἀργά τή νύχτα πέρασε ἀπό τό σπίτι τοῦ ἀνθρώπου κι ἀφοῦ τά ἔριξε μέσα ἀπό τό παράθυρο, ἔφυγε βιαστικά γιά νά μή τόν δεῖ κανείς. Τήν ἐπόμενη ἡμέρα, ὁ πατέρας ἐκεῖνος χάρηκε πολύ καί μέ τά χρήματα πάντρεψε τή μεγαλύτερη κόρη του. Ὁ Ἅγιος τότε ἐτοίμασε ἄλλα τριακόσια νομίσματα καί τά παρέδωσε κρυφά, μέ τόν ἴδιο τρόπο. Ὁ φτωχός ἄνθρωπος ἀγαλλίασε ἀπό χαρά κι ἀμέσως πάντρεψε καί τή δεύτερη κόρη του. Ὅμως ἀπό τότε, κάθε βράδυ παραφύλαγε στό παράθυρο γιά νά ἀνακαλύψει τόν εὐεργέτη του, γιατί ἤθελε νά τόν εὐχαριστήσῃ. Τήν τρίτη φορά πού ὁ φιλόστοργος Νικόλαος ἔριξε τό μαντήλι μέ τά νομίσματα, ὁ πρῶν πλούσιος βγήκε ἀπό τό σπίτι του κι ἀφοῦ τόν κυνήγησε, πρόφτασε καί τόν εὐχαρίστησε ἐγκάρδια. Ὁ ταπεινός Ἅγιος, τόν παρακάλεσε νά μήν πεῖ σέ κανέναν γιά τήν εὐεργεσία πού τοῦ ἔκανε, ἕως ὅτου πεθάνει.

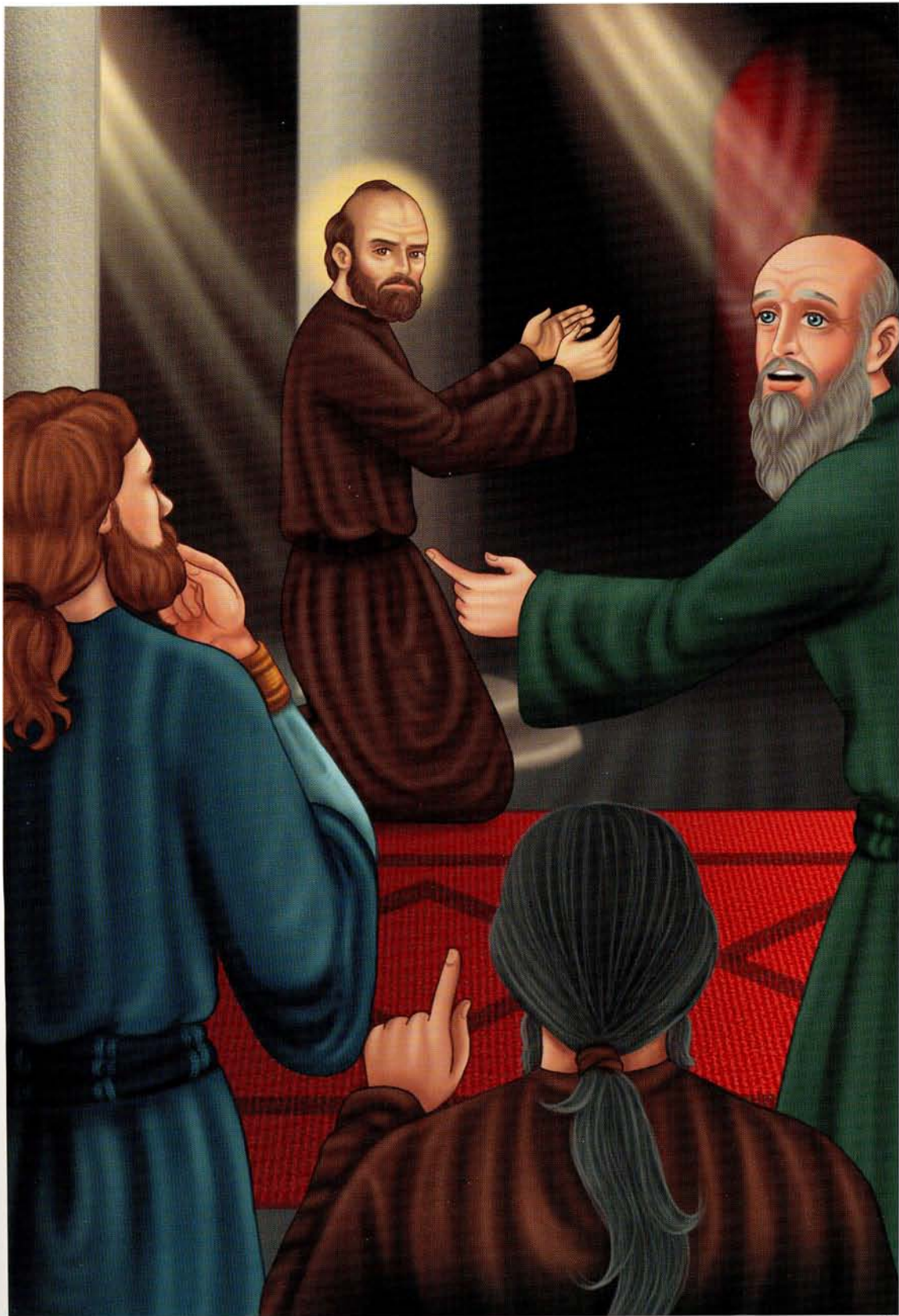
Κάποτε ὁ Νικόλαος πλήρωσε ναῦ-
λα καί μπῆκε σέ ἓνα πλοῖο, γιατί
εἶχε μεγάλη ἐπιθυμία νά ταξιδέ-
ψει ὡς τά Ἱεροσόλυμα καί νά προσκυνήσει
τούς Ἁγίους Τόπους, ὅπου ἔζησε ὁ Χριστός.
Ὅμως τό βράδυ εἶδε σέ ὄνειρο τόν διάβολο
πού ἔκοβε τά σκοινιά τοῦ καραβιοῦ. Μόλις
ξημέρωσε ὁ Ἅγιος πληροφορήσε τόν καπε-
τάνιο καί τούς ναυτικούς ὅτι θά εἶχαν ἄσχη-
μο ταξίδι ἀλλά ἂν εἶχαν πίστη στόν Θεό, θά
ἔφταναν ἀσφαλεῖς στόν προορισμό τους.
Πράγματι, ὕστερα ἀπό λίγο ἄρχισε σφοδρή
κακοκαιρία καί τό πλοῖο κόντευε νά βυθιστεῖ.
Τότε, ἓνας ναύτης πού ἀνέβηκε στό κατάρτι
γιά νά δέσει τά σκοινιά, ἔπεσε ἀπό ἓνα κύμα
κι ἀμέσως ξεψύχησε. Ὅλο τό πλήρωμα ἀνα-
στατώθηκε καί φοβισμένοι, ἤλπιζαν μόνο στίς
προσευχές τοῦ Ἁγίου. Ὁ Νικόλαος τότε ἔκα-
νε θερμή προσευχή καί ξαφνικά ἡ θάλασσα
ἠρέμησε. Ἐπειτα πλησίασε τό νεκρό ναῦτη
καί κάνοντας πάνω του τό σημεῖο τοῦ Σταυ-
ροῦ, τόν ἀνέστησε. Ἐκπληκτοί οἱ ἄνθρωποι
τοῦ πλοίου, δόξαζαν τόν Θεό ἀπό τά θαυμα-
στά πού ἔβλεπαν. Ὅταν ἔφτασαν στόν προο-
ρισμό τους, οἱ ναυτικοί εἰδοποίησαν τόν κό-
σμο γιά ὅλα ὅσα τούς συνέβησαν καί τότε
πολλοί ἀσθενεῖς ἔτρεχαν μέ πίστη στόν Ἅγιο
κι ἐκεῖνος τούς θεράπευε, γιά τή δόξα τοῦ
Χριστοῦ.

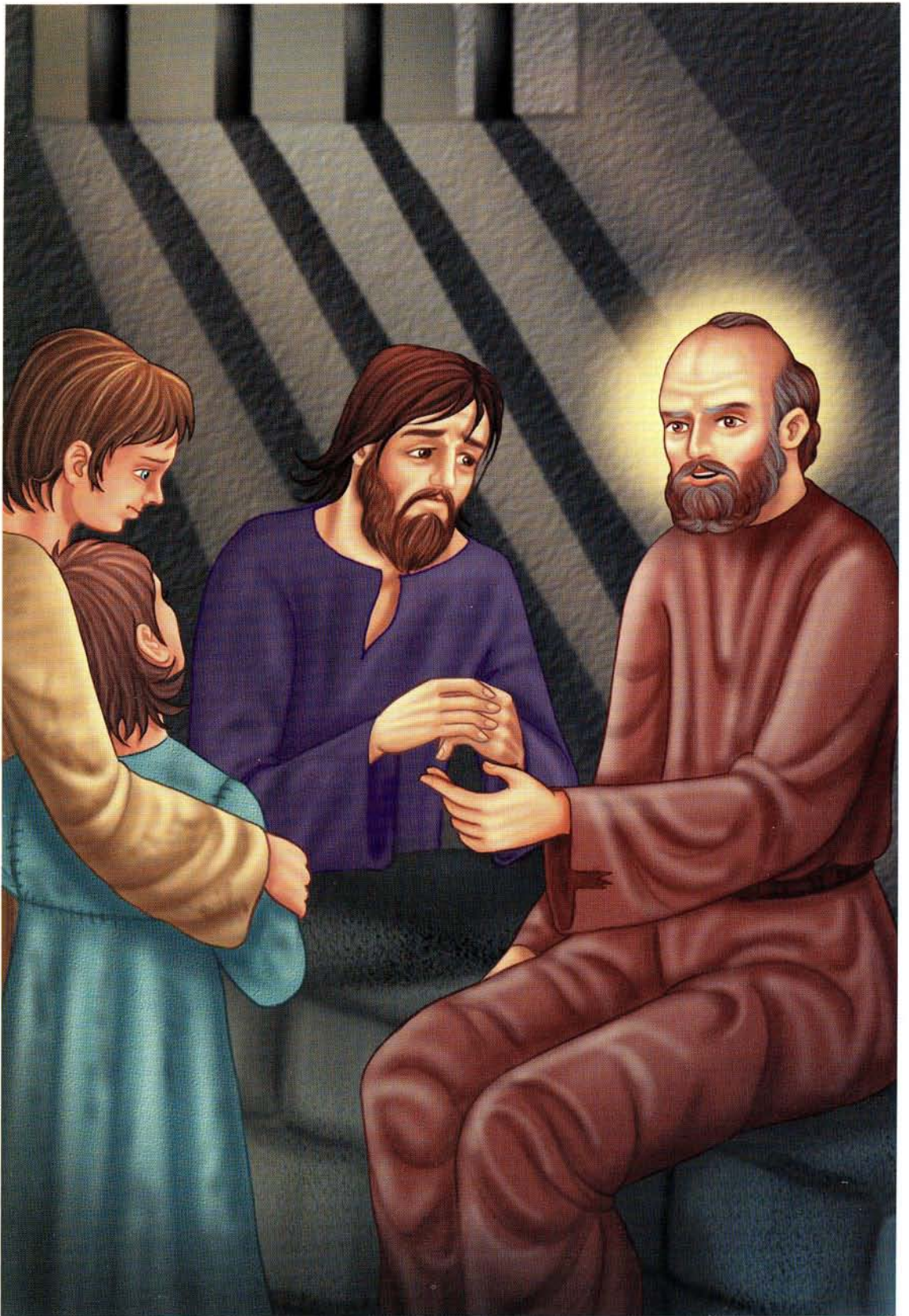
Ο Νικόλαος, μόλις προσκύνησε στον ιερό εκείνο τόπο, αναζήτησε ένα ήσυχο μέρος για να ζήσει ως ασκητής. Όμως ο Θεός είχε άλλα σχέδια για τον δούλο Του, γι' αυτό Άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε στον Άγιο και τον πρόσταξε να γυρίσει στην πατρίδα του. Ο Λειτουργός του Θεού, κάνοντας απόλυτη υπακοή, επέστρεψε στα Πάταρα της Λυκίας, παραγκωνίζοντας το δικό του θέλημα. Τόν καιρό εκείνο, έτυχε να πεθάνει ο αρχιερέας της πόλεως των Μύρων. Τότε συνάχθηκαν οί κληρικοί της περιοχής για να εκλέξουν έναν νέο, άξιο αρχιερέα. Άφοῦ λοιπόν είπαν ὅλοι τή γνώμη τους, σηκώθηκε ένας από αυτούς και είπε:

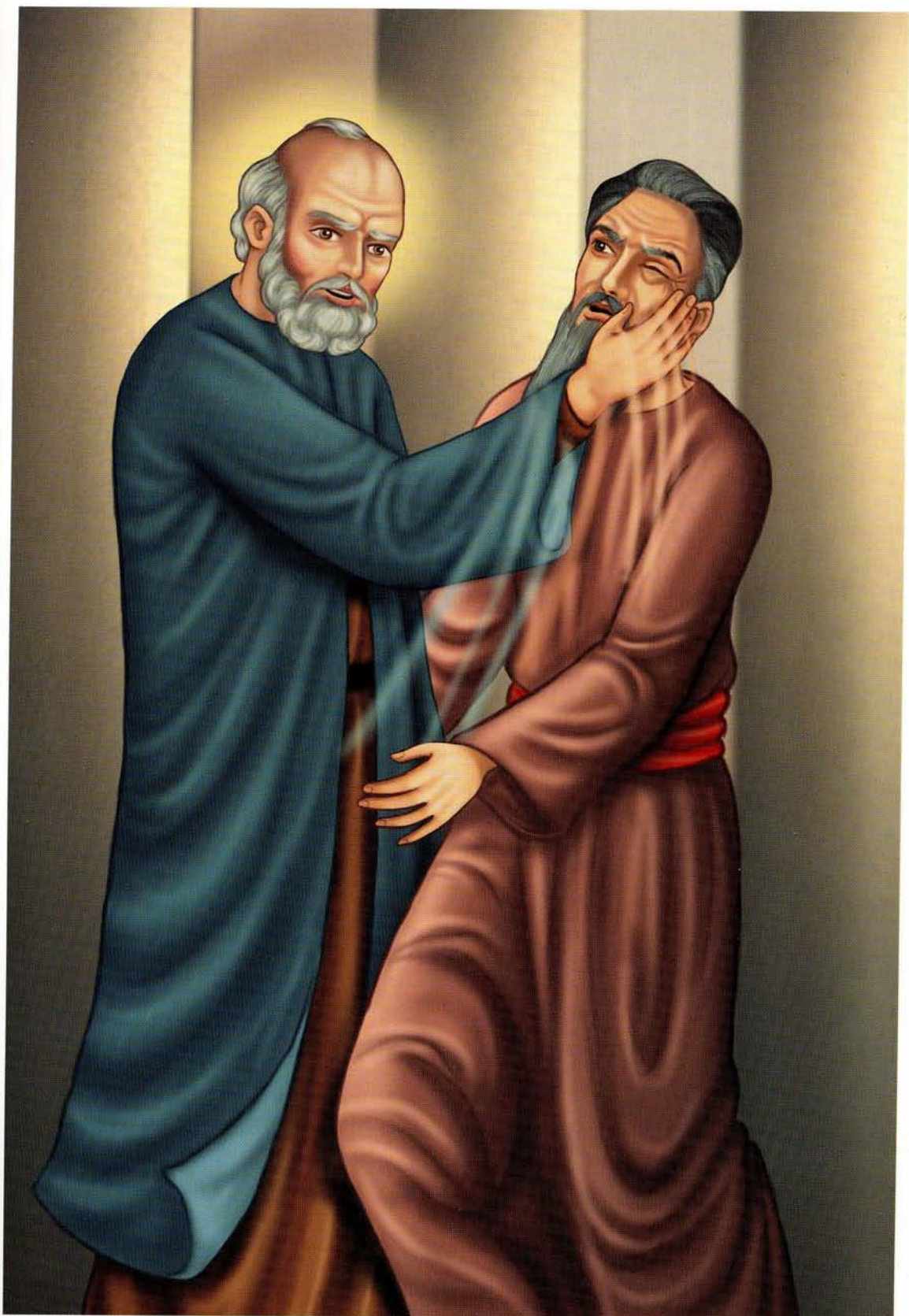
-Άδελφοί μου, ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς πρότεινε κάποιον πού θά μᾶς ἀντιπροσωπεύει ὡς ἀρχιερέας. Όμως ἄς παρακαλέσουμε τόν Θεό γιά νά μᾶς δείξει Αὐτός τόν καταλληλότερο ἄνθρωπο.

Ἔτσι, ἐκείνη τή νύχτα, προσευχήθηκαν μέ θέρμη καί ὅλοι εἶδαν στόν ὕπνο τους τό ἴδιο ὄνειρο. Ἐνας ἄγγελος τοῦς προέτρεπε νά ἐκλέξουν τόν πιό ἄξιο ἄνδρα, ὁ ὁποῖος θά παρουσιαζόταν τό πρῶί στήν ἐκκλησία καί θά ὀνομαζόταν Νικόλαος. Πράγματι, μόλις ξημέρωσε, οί κληρικοί συνάντησαν τόν Ἅγιο Νικόλαο νά προσεύχεται στό ναό καί τόν χειροτόνησαν ἐπίσκοπό τους.

Από τότε ο ιεράρχης Νικόλαος ανέλαβε υπεύθυνα τό μεγάλο ἔργο πού τοῦ ανέθεσαν. Ἐχτισε νοσοκομεῖο, πτωχοκομεῖο, πανδοχεῖο καί ἄλλα φιλανθρωπικά ἰδρύματα, κήρυττε τό λόγο τοῦ Θεοῦ στούς πιστούς κι ἐργαζόταν μέ ζήλο γιά τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ὅμως περίπου τό 300 μ.Χ. ὅταν αὐτοκράτορες τῆς Ρώμης διορίστηκαν οἱ εἰδωλολάτρες Διοκλητιανός καί Μαξιμιανός, ξέσπασε ἀνελέητος διωγμός ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν. Οἱ αἰμοχαρεῖς στρατιῶτες τοῦ ἡγεμόνα, συνελάμβαναν καθημερινά ἑκατοντάδες Χριστιανούς, ἄλλους τούς φυλάκιζαν καί τούς βασάνιζαν φρικτά κι ἀπάνθρωπα ἐνῶ ἄλλους τούς θανάτωναν, ἐάν δέν προσκυνοῦσαν τά εἰδῶλα γιά θεοὺς τους. Μόλις λοιπόν μαθεύτηκε ἡ χριστιανική δράση τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τόν συνέλαβαν οἱ εἰδωλολάτρες καί ἀφοῦ τόν ἐξόρισαν, τόν φυλάκισαν. Ὁ ἐπίσκοπος Μύρων παρ' ὅλη τήν πείνα, τή δίψα καί ὅλες τίς δυσβάσταχτες κακουχίες πού υπέφερε, συνέχισε μέσα ἀπό τή φυλακή νά διδάσκει τούς χριστιανούς φυλακισμένους καί νά ἐνισχύει τήν πίστη τους, ἐπί ἕξι ὀλόκληρα χρόνια. Ἀλλά κάποτε οἱ Χριστιανομάχοι αὐτοκράτορες πέθαναν καί τόν θρόνο διαδέχτηκε ὁ Ἅγιος καί Μέγας Κωνσταντῖνος, ὁ ὁποῖος πρόσταξε τήν ἀποφυλάκιση ὅλων τῶν Χριστιανῶν. Ἔτσι ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἐπέστρεψε ἐλεύθερος στά Μῦρα, γιά νά συνεχίσει τά καθήκοντά του ὡς Ἱεράρχης καί τά πλήθη πού τόν περίμεναν, τόν δέχτηκαν ξανά μέ πολύ χαρά στήν πόλη τους.

Αλλά τό ἴδιο βράδῳ, παρουσιάστη-
κε στόν Νικόλαο, ὀλόλαμπρος ὁ
Χριστός μέ τήν Θεοτόκο καί
εἶπαν:

-Γιατί Νικόλαε εἶσαι φυλακισμένος;

Κι ὁ Ἅγιος ἀπάντησε:

-Γιά τή δική Σας ἀγάπη βρίσκομαι ἐδῶ!

Τότε ὁ Χριστός τοῦ ἔδωσε ἕνα ὠμοφόριο
κι ἕνα Εὐαγγέλιο κι ἀφοῦ τόν ἐπαίνεσε γιά
τήν ἀμετάκλητη πίστη του, ἀνελήφθηκαν
στόν οὐρανό. Ὅταν ξημέρωσε, οἱ φύλακες
εἶδαν ἔκπληκτοι τόν Ἅγιο νά φορᾶ τό ὠμο-
φόριο καί νά κρατᾶ τό ἱερό Εὐαγγέλιο. Ἄμέ-
σως τόν ρώτησαν ποῦ τά βρῆκε κι ἐκεῖνος
τούς ὁμολόγησε ὅλη τήν ἀλήθεια. Μόλις τό
ἔμαθαν ὁ αὐτοκράτορας καί οἱ ἀρχιερεῖς,
ἔβγαλαν τόν θεοσεβή Νικόλαο ἀπό τή φυλα-
κή καί τοῦ ζήτησαν συγχώρεση. Μέ τή λήξη
τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁ Ἄρειος κατα-
δικάστηκε ὡς αἰρετικός καί πολλοί πλανεμέ-
νοι ἱεράρχες μετανόησαν κι ἐπέστρεψαν
στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Τότε ὁ Ἅγιος
γύρισε στήν πόλη του, γιά νά συνεχίσει τά φι-
λανθρωπικά ἔργα του.

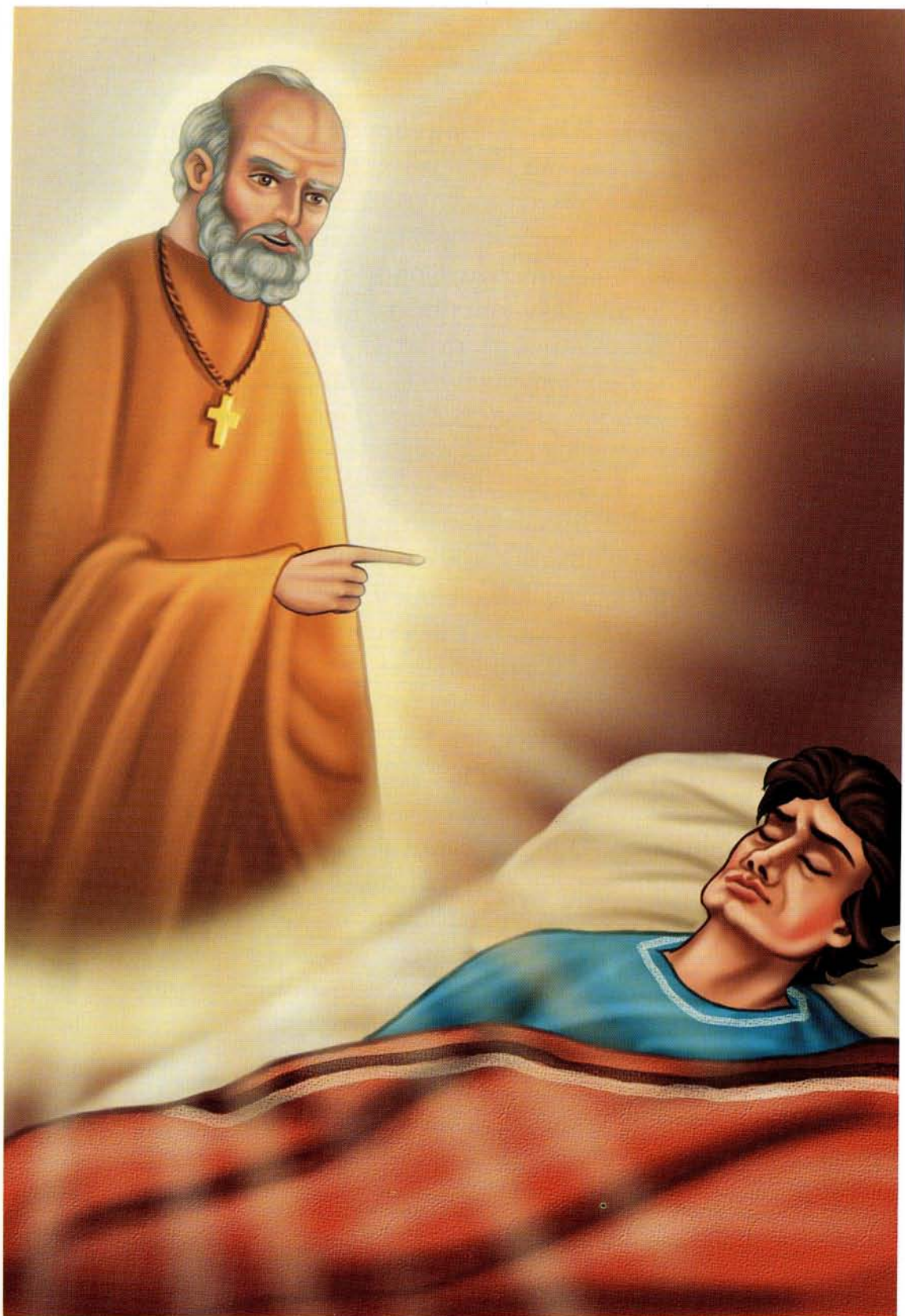
Στά μέρη τῆς Φρυγίας, ζοῦσαν ἀλλόφυ-
λα ἔθνη, οἱ Ταηφάλοι, οἱ ὅποιοι ἐξε-
γέρθηκαν ἐναντίον τοῦ αὐτοκράτορα
καί ἐπέλεξαν δικό τους βασιλέα. Τότε ὁ Μέγας
Κωνσταντῖνος, γιά νά ἐμποδίσει τήν ἐπανάσταση,
ἔστειλε τρεῖς γενναίους στρατηγούς στή Φρυγία,
τόν Νεποτιανό, τόν Οὔρσο καί τόν Ἐρφυλίωνα, μα-
ζί μέ ἀρκετό στρατό. Ὅμως, πρῖν φτάσουν στόν
προορισμό τους, ξεμπάρκαραν σέ ἓνα λιμάνι τῶν
Μύρων καί οἱ στρατιῶτες πού εἶχαν ἄσχημους τρό-
πους, πῆγαν στήν ἀγορά τῆς πόλης, ἄρπαζαν ὅτι
ἔβρισκαν καί λεηλατοῦσαν ἀδίστακτα τίς ξένες πε-
ριουσίες. Ὅταν τό ἔμαθε ὁ Ἅγιος, πῆγε στούς
στρατηγούς καί τούς πληροφόρησε γιά τήν ἀπρε-
πή συμπεριφορά τῶν στρατιωτῶν. Τότε οἱ ἔντιμοι
στρατηγοί κάλεσαν ἀμέσως τούς στρατιῶτες,
ἄλλους τούς μαστίγωσαν καί ἄλλους τούς φυλάκι-
σαν καί τούς τιμώρησαν ὅπως τούς ἄξιζε. Στό με-
ταξύ ὁ Νικόλαος ἐπέστρεψε στήν πόλη, ὅπου τόν
περίμενε πλῆθος κόσμου. Αὐτοί ἄρχισαν νά τόν
παρακαλοῦν κλαίγοντας νά ἐλευθερώσει τρεῖς
ἀθῶους συγγενεῖς τους, πού τούς καταδίκασε σέ
θάνατο ὁ ἀδικος ἡγεμόνας τῆς περιοχῆς, ἀφοῦ
πρῶτα δωροδοκήθηκε ἀπό τούς ἐχθρούς τους.
Ἄμέσως ὁ Νικόλαος γύρισε στό λιμάνι καί ζήτησε
ἀπό τούς τρεῖς στρατηγούς νά τόν ἀκολουθήσουν.
Ἐπειτα ἔτρεξαν στόν τόπο ὅπου θά ἐκτελοῦσαν
τούς ἀθῶους ἄνδρες καί ὁ Ἅγιος χωρίς νά φοβη-
θεῖ, τούς ἔλυσε καί τούς ἐλευθέρωσε. Κατόπιν
πῆγε στόν ἡγεμόνα καί τόν μάλωσε αὐστηρά γιά
τήν ἄτιμη πράξη του, ἐνῶ ἐκεῖνος ἔπεσε στά πόδια
τοῦ ἱεράρχη καί ζήτησε συγχώρεση.

Επειτα οί στρατηγοί κίνησαν για τή Φρυγία, ὅπου ἐπέβαλαν τήν τάξη στους Ταηφάλους κι ἐπέστρεψαν στήν Κωνσταντινούπολη. Μά τότε, κάποιοι ζηλόφθονες ἄνδρες πῆγαν στόν ἐπίτροπο τοῦ αὐτοκράτορα, τόν Ἀβλάβιο καί συκοφάντησαν τούς στρατηγούς πώς τάχα συμφώνησαν νά ἐπαναστατήσουν μαζί μέ τούς Ταηφάλους ἐναντίον τῆς αὐτοκρατορίας. Γι' αὐτό τόν δωροδόκησαν μέ πολλά χρήματα καί τοῦ ζήτησαν νά θανατώσει καί τούς τρεῖς. Ὁ Ἀβλάβιος πιστεύοντας τίς ψεύτικες κατηγορίες, φυλάκισε τούς στρατηγούς καί εἰδοποίησε τόν αὐτοκράτορα γιά τή στάση τους. Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος διέταξε τότε νά τούς ἐκτελέσουν καί ἕνας ὑπηρέτης τούς ἐνημέρωσε γιά τή θανατική τους ποινή. Οἱ στρατηγοί δέ γνώριζαν γιά ποιό λόγο ἤθελαν νά τούς τιμωρήσουν κι ἀποροῦσαν. Τότε εἶπε ὁ ἕνας ἀπό αὐτούς:

-Ἐδῶ πού βρισκόμαστε κανεῖς δέ θά μᾶς ἀκούσει, γι' αὐτό ἄς προσευχηθοῦμε νά μᾶς ἀκούσει ὁ Θεός κι ὅπως ὁ Ἅγιος ἱεράρχης γλίτωσε στά Μῦρα τούς τρεῖς ἀθώους ἄνδρες ἀπό βέβαιο θάνατο, ἔτσι ἄς ἐλευθερώσει κι ἐμᾶς.

Τό ἴδιο βράδυ ὁ Ἅγιος Νικόλαος παρουσιάστηκε στόν ὕπνο τοῦ αὐτοκράτορα καί τοῦ Ἀβλάβιου καί τούς πρόσταξε νά ἀπαλλάξουν τούς στρατηγούς ἀπό τή θανατική ποινή. Ἐκεῖνοι τότε ξύπνησαν ἔντρομοι καί συγκινημένοι κάλεσαν τόν Νεποτιανό, τόν Οὔρσο καί τόν Ἐρπυλίωνα γιά νά τούς ποῦν τό ὄνειρο πού εἶδαν. Οἱ ἀθῶοι στρατηγοί δόξασαν τόν Θεό κι ἐξήγησαν στόν Μέγα Κωνσταντῖνο ὅτι προσευχήθηκαν μέ πίστη στόν Ἅγιο Νικόλαο, ἐπειδή καί στό παρελθόν εἶχε ἐλευθερώσει τρεῖς ἀνθρώπους ἀπό ἄδικο θάνατο.

Πολλούς παρηγόρησε ὁ Ἅγιος καί πολλά θαύματα ἔκανε γιά νά ὠφελήσει τούς ἀνθρώπους. Ὅμως τά χρόνια πέρασαν καί τό 330 μ.Χ. ἀρρώστησε καί προαισθάνθηκε τήν ἀναχώρησή του ἀπό τόν κόσμο. Λίγο πρίν τήν κοίμησή του, τή στιγμή πού προσευχόταν, σήκωσε τά μάτια του στόν οὐρανό κι ἄρχισε νά λέει τόν 30ο ψαλμό τοῦ Δαβίδ. Μόλις ἔφτασε στό «Κύριε εἰς χείρας σου παραθήσομαι τό πνεῦμα μου» ἔκλεισε τά μάτια του καί κοιμήθηκε εἰρηνικά. Ἦταν τότε 6 Δεκεμβρίου καί στά Μῦρα ἐπικράτησε βαρύ πένθος. Ὁ πιστός λαός θρήνησε τόν ἀγαπημένο του ἱεράρχη, ὁ ὁποῖος ἀγωνίσθηκε σθεναρά γιά τή διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου, τήν καταπολέμηση τῶν αἱρέσεων, τή φιλανθρωπία καί τήν δικαιοσύνη. Ἡ μεγαλοπρεπής κηδεῖα τοῦ Ἁγίου ἔγινε στά Μῦρα, ὅπου χτίστηκε καί ναός μέ τό ὄνομά του. Ἀργότερα τό ἱερό λείψανό του κλάπηκε ἀπό τούς παπικούς καί σήμερα βρίσκεται στό Μπάρι τῆς Ἰταλίας. Ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἀκόμη καί μετά τήν κοίμησή του, ἔκανε καί κάνει πολλά θαύματα σέ ὅσους τόν ἐπικαλοῦνται μέ πίστη. Μάλιστα ὀνομάζεται καί προστάτης τῶν ναυτικῶν, γιατί πάρα πολλές φορές ἔσωσε ἀνθρώπους ἀπό ναυάγια καί πνιγμούς. Γι' αὐτό τά περισσότερα λιμάνια ἔχουν κάποιο ξωκλήσι πρὸς τιμή του καί πολλά πλοῖα ἔχουν τό ὄνομά του, γιά νά τά προστατεύει ἀπό τίς θαλασσοταραχές. Οἱ Χριστιανοί ἐορτάζουν τή μνήμη τοῦ Ἁγίου Νικολάου κάθε χρόνο στίς 6 Δεκεμβρίου.

Κάποτε στήν Κωνσταντινούπολη ζούσε ἕνας πιστός Χριστιανός, ὁ ὁποῖος χρειάστηκε νά ταξιδέψει μέ τό πλοῖο. Ἄφοῦ ἀποχαιρέτησε τούς συγγενεῖς του, πῆγε νά προσευχηθεῖ στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου κι ἔπειτα ξεκίνησε. Ὅμως τή νύχτα ἄρχισε νά φυσᾶ ἀέρας καί ἡ θάλασσα φουρτούνιασε. Τότε ὁ ἄνθρωπος μπλέχτηκε στά σκοινιά κι ἔπεσε μέσα στά ἄγρια κύματα. Ὡστόσο, τό πλοῖο κουνιόταν πολύ καί καθώς εἶχε σκοτάδι, οἱ ναυτικοί δέ μποροῦσαν νά πάνε καί νά τόν τραβήξουν. Μόλις ἐκεῖνος ἔπεσε στή θάλασσα, θυμήθηκε τόν Ἅγιο Νικόλαο κι ἀμέσως φώναξε:

-Ἄγιε Νικόλαε, σῶσε με!

Τήν ἴδια στιγμή ὁ Ἅγιος ἄκουσε τήν προσευχή του καί παραδόξως ὁ Χριστιανός βρέθηκε μέσα στό σπίτι του. Ὅμως ἐκεῖνος δέν τό κατάλαβε καί συνέχισε νά ἐπικαλεῖται τόν Ἅγιο γιά βοήθεια. Σάν ἄκουσαν τίς φωνές οἱ δικοί του, σηκώθηκαν μέσα στή νύχτα καί τόν εἶδαν νά στέκεται καί νά φωνάζει, ἐνῶ ἦταν βρεγμένος κι ἔσταζε θαλασσινά νερά. Τότε τόν ρώτησαν τί ἔπαθε κι ἐκεῖνος συνῆλθε κι ἐκπληκτος τούς ὁμολόγησε πώς ἔπεσε στό πέλαγος καί προσευχόμενος στόν Ἅγιο Νικόλαο βρέθηκε ἀπό θαῦμα στό σπίτι του καί σώθηκε ἀπό τόν πνιγμό. Ἀμέσως μαζεύτηκαν ὅλοι οἱ πιστοί στό ναό τοῦ Ἁγίου κι ἔκαναν λιτανεῖα καί ἀγρυπνία γιά νά δοξάσουν τόν Θεό καί νά εὐχαριστήσουν τόν Ἅγιο γιά τό μεγάλο θαυμαστό γεγονός.

